

Oponentský posudek na bakalářskou diplomní práci

Název projektu: Deterministický kompoziční přístup a jeho vliv na skladatelovo myšlení
Autor projektu: Petr Hora

Nespornou předností je, že tato teoretická práce má konkrétní vazbu na autorovu práci kompoziční, že je úvahou nad principy, které student užívá přímo při kompozici. Cenná je také upřímnost - seznam literatury nepředstírá obsáhlost.

Autor v první ze dvou hlavních kapitol pojednává své téma „deterministický kompoziční přístup“ ve světové hudbě. A zde je potřeba se postavit velmi kriticky k tomu, jaký vzorek ze světové tvorby zvolil. Objektivizace kompoziční práce cestou racionální konstrukce, to je velké téma 20. století, zejména jeho druhé poloviny v západní nové hudbě. Jde o myšlení, které se dotklo velkého množství významných tvůrců napříč styly, a bylo také bohatě odborně reflektováno. A student to vše, celou tu šíři a rozmanitost, odbyl rozbořením jedné drobné skladby od spolužáka a jedné části jedné skladby od Bouleze. A z literatury uvádí pouze diplomku dotyčného spolužáka a jednu americkou souhrnnou práci o avantgardě po roce 1945.

Celý zbytek práce (úvod, závěr a hlavní kapitola) je zatížen přehnaným zájmem autora o vlastní osobu. Dlouze a mnohmluvně se zamýšlí nad sebou, nad svým vývojem, povahou, vkusem, tvorbou, přístupem ke komponování, nitrem. Zamíchá do toho kdeco (Roberta Frosta, Charliho Parkera, čínskou poezii, psychologii i neurologii, „hloubkovou“ meditaci, Johny Cashe, Zappu, brain warms, Bacha, Čajkovského, Debussyho a Smetanu, Davida Bowieho, predátory. Spíše než o odbornou práci se jedná o jakési roztěkané úvahy.

Jazyk práce trpí určitou ledabylostí. Autor má zřejmě ten dar, že se mu myšlenky hrnou opřekot a ne vše v textu bylo následně uspořádáno. Často jsou vysvětlení nepřehledná a těžko srozumitelná. To je způsobeno mj. příliš svobodným nakládáním s pojmy (kapitola „Definice pojmů“ nevysvětluje zdaleka všechny). Práce užívá mnoho slov cizího původu (např. modifikace nebo předdefinovat) a je otázka, jestli výstižně a srozumitelně. Ale hlavním problémem je poněkud nešikovné vyjadřování jednoduchých věcí přemírou slov. Příklad (str.18 nahore): „Každý oddíl je definován využitím všech transpozic, respektive úkolem, nebo lépe řečeno způsobem zpracování daného oddílu.“ Lépe bych rozuměl prostému sdělení, že každý oddíl užívá všechny transpozice, a zpracování je pokaždé jiné.

Námět k rozpravě:

Když komponujete „deterministicky“, podle čeho pak posuzujete, jestli se skladba podařila? Když něco měníte, dbáte na zachování principu? Nebo ve službě působivosti děláte systémové chyby?

Bakalářskou práci doporučuji k obhajobě.
Navrhuji hodnocení D, příp. C.

V Praze 17.5. 2016
doc. Martin Smolka